

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Consideratie oft over-legginge van dit mysterie. Derde deel vande
Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

106 Den Bloedigen Bruydegom
schaemt worden. Ende daer heb-
bense hem sijn cleederen / die hy
nauwelijck aen en hadde / uyt-ghe-
trocken met groote wyetheydt.
Ende sy hinghen hem eenen ver-
wozpen mantel aen / oft een cleedt
dat purper root was / ende druck-
ten een scherpe doornen croone in
sijn hepligh ghebenedijdt hooft in
de plaetse van een Conincklycke
croone / ghebende hem een riet in
sijn hant vooz eenen scepter. Ende
hebben hem al spottende aen-ghe-
beden / segghende met ghebuygh-
de knien : Weest ghegroet Coninck
den Ioden.

Consideratie oft over-legginge
van dit mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

Soudemmen nu niet moghen roe-
pen ; Cant. 3. Gaet uyt ghy
dochteren van Syon, ghy Godt-
vruchtighe zielen / gaet uyt u-lie-
der selben / ende siet den vreensamen
Salomon (Christum ghebenedijdt)
in dat croonement, daer hem sijne
moeder (de synagoge der Ioden)
mede

mede gacroont heeft in den dagh
 sijnder bruyloft (als hy u-lieden
 tot sijne bruyden ghenomen heeft)
 ende inden dagh der blijdschap sijnder
 herten, inde welke hy dat al
 vooz u-lieder gheleden heeft! Ja
 soo heeft hy u bemint / mijn ziele/
 dat hy niet alleen ghewilligh /
 maer oock met inwendighe blijdschap
 hem aen alle dese pijnen /
 smarten / ende versmaetheden on-
 derwoopen heeft. Soude wel kon-
 nen ghepeyfen / hoe groote pijn
 hem aen-ghebaen heeft die doozre
 croone soo onghenadelijck in sijn
 hooft ghedruckt? Dese scherpe
 dooznen hebben sy niet groote fort-
 se ende wreedthejdt in dat heyligh
 hooft Christi ghepeyft / soo dat sijn
 heyligh Bloedt vloeyde over sijn
 minlijck aenschijn / over sijn hant /
 ende over sijnen hals. Peyst eens
 rijpelijck wat lijden dit was. Of-
 men iemant eenen grooten doozn
 in sijn hooft stake / hoe soude hy te
 moede sijn? ende dat ghebene-
 dijdt hooft Christi is niet so veel
 dooznen doozwont. Op / mijn zie-

le / laet dese jammerlijke figure
 in u soo pzenten / dat-se nimmer-
 meer daer upt en gae. Och hoe is
 die schoonste van alle creatueren
 nu mis-maecht! Hoe is dat claer
 aenschijn gheworden / datter noch
 ghedaente noch ghelijckenisse in
 en is? Het was te bozen gheswol-
 len van alle die slaeghen inden
 nacht ontfanghen / ghequetst / vuyt
 van al dat spousel ende bloede dat
 onder een ghemenghelt daer op
 gheronnen ende verdzooght was /
 nu valter nieuw bloedt op / sy be-
 spouwen ende slaen hem van
 nieuws; hoe moet dit aensicht
 ontstelt zijn? Non est ei species ne-
 que decor. Isa. 53. O Hemelschen
 Vader is dit uwen Zoon! oft is
 hy hem ghelijck? isser oock eeni-
 ghe ghelijckenisse van mensch in
 hem? Aldus sit hy ghecroont ende
 mis-maecht met het riet inde
 handt / met een purpuren cleedt.
 Siet hoe sy al spottende haer
 knien voor hem buighen / ende al
 geckende hem aenbidden / segghen-
 de: Weest gegroet Coninck der lo-
 den.

den. Ende want hy in als soo verduldigh is / dat hy niet eens sijn aensicht af en keert van hun slaeghen ende spouwen / soo worden sy soo verwoedt / dat sy nemen het riet uyt sijn der handt / ende slaen hem op sijn hooft seer onghenadelijck / dat die doornen noch dieper in gaen / ende meuldo bloedt daer uyt persen. O Heere Jesu ! hoe kan u teer herte dit al verdraghen sonder beswijcken ? Maer hoe condt ghy / o hemelsche Vader ! toelaeten dat ulwen Sone alsoo veracht ende gepijnicht wordt : Hebdy niet beloofst door den Enghel Gabziel dat hy soude sitten in den Stoel van David sijnen vader / dat hy in het huys van Jacob regneren soude inder eeuwigheyt / ende dat sijn Rijke gheen eynde en soude nemen ? Is hy niet die door tijtel draeght Coninck der Coninghen / ende Heere der Heeren ? ende hoe laet ghy hem alsoo tot spot Coninck croonen / maer croonen met eene soo pijnelijcke croone / met soo vele versmaethe-

110 Den Bloedigen Bruydegom
den? Maer ick hoorze u antwoor-
den: Isai. 53. Propter scelus populi
percussit eum. Om de sonde mijns
volcks hebbe ick hem gheslaghen.
Mijne sonden hebben hem / dien
waerachtighen Coninck / ghe-
croont met doornen / die sonne der
recheverdigheydt soo verduyfster
ende mismaecht ghemaecht datter
gheene schoonigheydt / jae gheene
ghedaente in hem en is / dat hy
gheacht is als eenen melaetschen.

Affectie ende verweckinghe van
den wille

Vierde deel der Meditatie.

Wij soude hem konnen
onthouden van weenen/
siende synen Saligh-
maker alsoo ghecroont/
mismaecht / bespoghen/
bespot / gestagen / ende ten eynde ter
doot verwesen? Maer sal ick niet
uyt al mijn binnenst versuchten? en
uyt alle mijn aderen ende leden ist
magelijck weenen / dat ick oorzaeck
ben van al dat hier gheschiet? dat
mijn herte van droefheyt versmel-
te